

Posudek vedoucí diplomové práce

Autor: Zdeňka Picková

Název práce: Analýza indigenistických hnutí v Peru

94 stran bez příloh

Charakter tématu a vymezení práce

Autorka Z. Picková se ve své práci věnuje důležitému a stále aktuálnějšímu tématu, které pojednává o postavení domorodého obyvatelstva v Peru. Na toto téma bezpochyby existují různé odborné práce (ať už jednopřípadové či komparativní), nicméně stále i v této oblasti existuje zajímavý potenciál a možnost originálního pojetí.

Cíl je poněkud nepřesvědčivě (a nepřesně) definován na s. 4, resp. je jasné, že se autorka chce věnovat komparaci současných indigenistických hnutí v sieře, Amazonii i na pobřeží, zároveň za svou teoretickou výchozí pozici označuje teorii sociálního kapitálu, nicméně není mi jasné, jak dále definované proměnné souvisí se sociálním kapitálem. Tedy, ze zacílení vůbec nevyplývá, co a jak autorka zamýšlí činit s teorií sociálního kapitálu. Na s. 3 též Z. Picková uvádí, že ji zajímá období po roce 2002, ale ve výzkumné otázce se vztahuje k vývoji od roku 1993. Hypotézy autorka nesprávně zaměňuje za předpoklady práce. Též čtenářovi nemůže být úplně jasné, k jaké úrovni se Z. Picková primárně vztahuje – lokální, regionální, či celostátní? A jaký typ organizací chce autorka vlastně zkoumat? Pokud chce autorka provádět komparaci, jaká budou kritéria pro tuto komparaci? A co bude středobodem zájmu této práce, účast těchto indigenistických organizací ve volbách?

Na s. 4 Z. Picková definuje své výzkumné otázky, které též vyvolávají některé pochybnosti, týkající se po ne/shodách mezi nativními obyvateli (Jde o vztahy mezi jednotlivci, či o vztahy mezi organizacemi?) a v čem tkví ne/úspěch některých (Jakých, resp. jaká jsou kritéria výběru?) organizací.

Teoreticko-metodologické zakotvení a práce se zdroji

Metodologicky oceňuji, že práce do velké míry čerpá i z terénního výzkumu autorky. Jako hlavní metodu Z. Picková deklaruje případovou studii (s. 5) a v kontextu komparace uvádí, že tento přístup bude využívat pouze na mikroúrovni při hodnocení jednotlivých organizací. Z vymezení cíle práce jsem však očekávala, že práce bude spíše srovnávací studií indigenistických organizací v selvě, sieře a na pobřeží, nicméně metodologická (jak píše autorka „metodická“) kapitola v tomto čtenáře mate. Co autorka míní metodou „aplikace teorie“ není zřejmé. V metodologické části se pak Z. Picková pouští do velmi stručného představení tématu sociálního kapitálu.

První kapitola práce vymezující klíčové teoretické koncepty se zabývá etnicitou a identitou v současné Peru, což je téma velmi komplexní, čehož si je autorka vědoma. Poněkud na půli cesty Z. Picková zůstává při vymezování rozdílů mezi indigenismem a indianismem. Bohužel v této části práce nenajdeme žádné podrobnější představení již zmiňovaného konceptu sociálního kapitálu.

Autorka nashromáždila rozsáhlé množství odborných zdrojů. Z. Picková pracuje s literaturou relevantní, téměř výhradně zahraniční (hispanofonní či anglofonní) provenience. Využívá též prameny primární. Taktéž citační norma katedry je bez problémů. Chybné a zmatečné je však členění zdrojů v závěrečném bibliografickém seznamu.

Struktura práce

Celková struktura práce se jeví jako vyvážená (pouze ve struktuře se opakuje kapitola 2.2), přičemž hlavní tělo práce představuje přiměřeně rozsáhlá čtvrtá (analytická) kapitola. Úvod práce (s. 2 až 11) je napsán vcelku dobře, zahrnuje klíčové relevantní odborné náležitosti, jako jsou cíle práce, představení struktury práce či reflexe tématu v odborném prostředí. Zejména část věnující se přehledu současného bádání je zvládnuta velmi dobře.

Ve druhé kapitole se Z. Picková zabývá historickým vývojem indigenistických hnutí v Peru. Preferovala bych zkrácení pasáže nabízející historický exkurz. Třetí navazující část se týká legislativního a právního ukotvení indigenistických organizací a to jak na národní, tak na mezinárodní, úrovni. Obsahově je tato kapitola v pořádku, místy se však autorka uchyluje k poněkud zjednodušujícím či nejasným závěrům (s. 42 začátek podkapitoly 3.2).

Hlavní nosnou pasáží je čtvrtá část práce rozebírající vzestup peruánských etnik a analyzující jednotlivé organizace regionální a lokální úrovně. Tato část zahrnuje řadu zajímavých dat, nicméně projevuje se zde hlavní slabina práce – předkládaná diplomová práce neřeší jasně stanovený problém (chce autorka řešit volební participaci a výsledky, nebo vztahy mezi komunitami či vztah komunit ke státu, obyvatelům atp.?), proto závěry práce nepůsobí zcela přesvědčivým dojmem.

Formální stránka

Předložený text po formální stránce obsahuje některá, mnohdy zbytečná, pochybení. Práce byla odevzdána v roce 2016, tedy nevím, proč autorka ve své práci uvádí rok 2015. Místy se v textu objeví nesprávná interpunkce, gramatická chyba (jež vs. jenž) či jiné vesměs drobnější typografické chyby. Z. Picková práci z hlediska stylistického zvládla na solidní úrovni, i když i zde najdeme některé neobratné výrazy (jako např. „zakorporováno rozpoznání“ na s. 3). Některé obrázky (např. obr. 1, 2, 3) či jiné materiály měla autorka řadit do přílohy části diplomové práce. Práce je vhodně doplněna přehledným seznamem zkratk.

Závěrem

Předložená práce Z. Pickové je zajímavým vhledem do fungování a pozice peruánských indigenních komunit/organizací, nicméně tento vhled zahrnující řadu nosných informací a postřehů, již není obohacen tak potřebnou přidanou hodnotou. Zároveň se ale domnívám, že autorka v textu prokázala velmi dobrou orientaci v tématu a schopnost práce s především cizojazyčnými (mnohdy i primárními) zdroji.

Za poslední rok práce bohužel nebyla konzultována a jejímu odevzdání nepředcházela žádná finální kontrola, což se dle mého soudu na řadě aspektů textu projevilo negativně. Nicméně i přes výše zmíněné parciální výtky text sledávám dostatečně kvalitním na to, aby mohl být doporučen k obhajobě.

V Hradci Králové dne 5. 6. 2016.

Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D.